

Arrateko kondairaz zenbait ohar

Jaiotzak eta heriotzak mugatzen du bizitza. Eta, zer esanik ere ez, bi pasarteok garrantzitsuak direla pertsonaren baitan.

Sortzea alaitasunez hartzen baldin badugu eta amaieraz alde beharra nagarrez, eta batere harritzeko eibariarrontzat Arrate hain leku mitagarria izatea. Gure kondairaren usteetan han hasten bai da bizia; munduko izate honen sorrera.

Haurrak, beste toki batzuetan Paristik edo zikoinak ekartzen dituen bezala, Eibarrean Arratek ekartzen dira. Guretzat Arrate da bizitzaren sorlekua eta debozioz hara doaz gure pozak. Baina, haurrak sortu ez ezik, ezkonlaguna topatzeko ere, hango mendi-gallurrean dagoen harrizko kruzari Kredoa ototzez hiru buelta ematez baino hobirik ez da. Latsurregiak 1936ko Argiaren Egutegian ongi zion bezala.

Ezkonagia bilatzeko ahalmena eta bizitzaren sorrera izatez gainera, aintzina, Eibarren umetik goixotzen zenean on zen Arratera eroan eta Amabirjiaren kapatek igarotzea. Andra Mari Arratekoa zen bizitzaren zaindaria, 1784ko kanta batek dioen bezala: "magal zabal orretan bizi oi gazala".

Bizitzaren misterioak, adinekoek ez ezik, haurrak ere kezkatzen dira, eta Arratera heldu ta elizan sartzeaz bat, Eibarko umen guzien galdera izaten da, ea haurtxoak non gordetzen diren Gurasoak, nolabiti erantzun beharrez, sabaiaren erdiak zintilik dagoen itsasontziak seinalatzen dute. Haurraren irudimena hain luzea denez, inoiz haurtxoren baten burua ikustera ere helitzen dira, baina umeen negarra noiznahi entzuten dute.

Hortik, itsasoz ekartzen diren uestea zabaltzen zen. Baina, izatez, zintilik dagoen itsasontziak, marinelen oparia batzuk ezia. 1785eko kanta batean era hontara aipatzen dena, itsas-gizonak erromes aurkeztean:

Marinel fraka-luze Arrate-zahak emen etorri dira ontziak zeresat itsaso zabalian balego; bezala ermitan paratzeko beren pozgarritzat.

Arrateko kantategia aski aberatsa da eta bertuko ohiuraz zenbait berri eskaintzen dizkiguna. Joan zen mendera arteko kantak han-hemenka nituen eta Odon Apraiz Omenaldia (Gasteiz, 1981) deritzan liburuko 335-352 orrialdeetan jasoko dituz.

Kantarik zaharrenetakoak eta berezienak: "Arrateko zelaiko

/ bai floridada..." bezala hasten direnak dira. Horiek zenbait mendez gure garaira arte heldu dira, baina Amabirjiaren koroztean berriagoak sortu ziren (E. Urroz-en Historial de la Virgen de Arrate deritzan liburuaren azken bi orrialdeetan datozenak) eta haiek popiki-poliki baztertzuz joan dira.

Arrate bizitzaren sorleku izateak mitologia zaharreko sinetkeretara erotan gaitu. Baina, horrez gainera bada beste kondaira bat ere, euskal mitologiako Marigana hurbiltzen gaituena. Arraten Andra Mariaren irudia agertzeaz, eleiza bat bertan eraikitzea eskatzen omen zuten eta inguruko biztanleek Azitainen eraiki nahi, hubilago edukitzearen. Eguzak bertara biltzen zituzten harrak, gauaz Amabirjiak garaiatzen omen zituen Arrateko zelaia, Atauongo jentilen antzera. Hortik eza-gutzen da "Aida txuri ta bello...". Urrozek aipatutako liburu horren 26. orrialdean jasotzen daga. Kondaira hori, nik dakidenez, Marzial Martinez Arregik jasau zuten lehenik Euskal-Eria aldiakarian argitaratzeko (1884. urtean, XI zenb., 266-270 orr.). Elgetan, Uriarteko Andra Mariagatik gauza bera esan ohi da eta inguru hauetan kondaira horrek izan duen hedakundea aipatzen nuen Elgeta con Anguizar y Ubeira liburuaren 76-77 eta 123 orrialdeetan.

Euskal mitologiako Mari nahasturik aurkitzea ezia hain harritgarria. J.M. Barandiaranen, bere ikerketen ondorean hara zer adierazten zigan: "Izen oni darraizkizun izen-ondoak, erriak, numen ortaz zedukan aburua erakusten digute, Andre Mari izenak, Amabirjiari ematen zaion izen herbera ain zuzen, argi asko erakusten digu zer nolako andi ta gurentzat zedukoten Mari euskaldinak" (Obras completas, t. I, 337 orr.).

Izan ere, sinetkerietako Mari ezia arkitzen Akitaniako dibinituteen artean, eta Birjinarekin bateratsu dator Erdi-Aroan.

Elizak VI. mendetik ospatzen du Mariaren birjintasuna eta mende bat geroago sartu zuten Ingalaterran Sortzez garbiaren debozioa, San Veremundok handik Nafarroako Irutxe monasterioa ekarria, 1090. urtean, A. Azkaratek La flor de la Liturgia renovada deritzan liburuan dakarrenez (Buenos Aires, 1976.eko argitalpenaren 345-348 orrialdeetan jasotzen duentaren arabere).

Hortik beste bi edo hiru mende geroztikoa dugu Arrateko Andra Mariaren debozioa.

Agiri zaharretan, 1498. urtean aipatzen da lehen aldiz Nuestra Señora de Arrate, usa edo herri basoetatik Eibarko biztanleei urterako egurtzak markatzeko. Ez dago zalantzarik aintzinozkoiki ba zena. Gainera, elizaren gotiko atzurnak XIV. mendera erotan gaitu, Fr. Jose A. Lizarralde zenaren ustez.

hamalagarren mendearen hasieretako da Amabirjiaren kondaira. Eta, arkitektuz, elizaren burualdia bere ere bostu eguzkerazkoa da, bere solia polygonala kantoi bakoitzeko solaiak dariatuko horma eraikiekien.

Agiri zaharrego eta zehatzagoak nekez malku Alzola Arrateko altura haietan matz oteak bezala inguruetan bere bere misterioa. Hala ere, eibarturontzat Arrateko sortu bere misterioa. Hala ere, eibarturontzat Arrateko sortu bere misterioa. Hala ere, eibarturontzat Arrateko sortu bere misterioa. Hala ere, eibarturontzat Arrateko sortu bere misterioa.

Atozte Arrate'ra jentia adalapan bada ere nekia adoratzetan birjina santia. Izanik bada au gure jabia emango digu bere gruzia...

Juan San MARTIJA

El cancionero de Arrate es una buena muestra de las tradiciones y de la expansión que tanto tuvo esta advocación mariana y lo publicó en el volumen I. *Anteja y Don Odo* de Apraiz (Vitoria, 1981, páginas 335-352). Aparte de la leyenda de transporte de los materiales, depositados en el templo para la erección del templo, y que de noche eran llevados a la campa de Arrate, lo más antiguo y original corresponden a aquellas canciones donde en su primera o segunda estrofa se inserta "Arrateko zelaiko / bai floridada...". que probablemente se montase al siglo XVI.

Su antigüedad hace que a veces la Andra Mari se confunda con la divinidad pagana de Mari. Tal como advierte J.M. Barandiaran (Obras completas, tomo I, pág. 377). Sin embargo, tanto una como otra se introdujeron durante la Edad Media. En el caso de Arrate, no hay lugar a dudas que se mezcló las creencias paganas con las cristianas.

En uno y otro caso, las averiguaciones históricas, como el monio escrito, no nos llevan más allá del año de 1498. Como se cita a Nuestra Señora de Arrate en la saca anual de la feria del común para el vecindario eibarés. La imagen de la Virgen es de estilo gótico, de primeros del siglo XIV. Seguramente José A. Lizarralde, Y. la estructura arquitectónica del templo del templo, con planta polygonal y contrafuertes en ángulos angulares, también viene a ser gótica, probablemente contemporánea a la imagen.

Bertsolari txapelketako doinuak (IV)

Orain arte aztertu ditugun doinuak, zortzi pentagramadunak (zortzioko txikia eta zortzioko nagusia), gehienik erabiltzen direnak dira eta bertsolariek ohiurak dira halako bertsoko erraz jartzen. Baina badaude beste berisomolde batzu, zailagoak jakina, gutiengo kantatzen direnak saio arruntetan eta batzuetan soilik kantatzen direnak, esaterako, berisomolde berezi hauek behartuak direnean edo gai eta neurri libreetan bertsolariak trebetasuna adierazi nahi duenean. Halako bat da hamarreko txikia: hamarrekoa hamar berisomolde edo pentagrama bete behar direlako, eta txikia, zortzioko txikiak bezala, 7-6 silabadunak direlako berisomoldeko.

Oraingo txapelketaren lehen faseko lehen aldian (Hernani, Markina, Tolosa, Lesaka, Hendai, Aramaio) zortzioko txikia eta zortzioko nagusia ziren berisomolde behartuak; eta bigarren aldian, ofizioak kantatzeko, hamarreko txiki hau izan zen behartua. Beraz, Zornotzan eta Azkoitian bertsolari guzietik erabili zuten berisomolde hau. Baina betebeharretik aparte, batzuen batzu gai libreak kantatzeko ere erabili zuten hamarreko txikia.

Dakigunez "Pello Josepe" doinuak seiko nagusia da, eta doinu labur horrekin zortzioko kantatzeko, lehenengo pentagrama biak birritan kantatzen dira, bigarrenekoan hitz berriak jarri. Berdin gertatzen da beste seiko nagusi eder batekin: "Gozian goizik" doinuak sei pentagrama ditu eta zortzioko nagusia doinu honekin kantatzeko lehenengo pentagrama

biak birritan kantatzen dira. Hamarreko txikia (edo nagusia) kantatzeko, sarritan, bertsolariek bide berdina hartzen dute, hots, zortzioko txikiaren (edo nagusiaren) doinua hartu eta bi pentagrama beriz kantatuz, hamarrekoa osatu. Baina doinu guztiak ez dira ondo moldatzen gehi-keta hau egiteko eta ohiuraz badaude doinu batzu besteak baino egoitagoak gahiketa horrekin hamarreko txikia (edo nagusia) kantatzeko. Eta berisomolde hauetakoak, zer esanik ez, gehienik erabiltzen direnak. Azter dezagun berisomolde hau aurtengo txapelketan. Zaizpi doinu erabili dira, eta hauetatik bi, lehenengoa eta hirugarrena, 1980.eko txapelketan ere kantatu ziren (Auspoa-141, 13 eta 19).

● A. Biko erritmokoak

1. Ofizioak binaka kantatzeko doinu hau erabili zuten Zornotzan Mendizabal-Olalde, eta Azkoitian: Otamendi-Begiristainek, Altuna-Lizaso, Zeberio II-Areitioek eta Ziardae-Etxeberriak. Kartzelako gaia kantatzeko ere erabili zuten Azkoitian Zeberio eta Areitio, Markinan Olalde eta Zeberio, azken honek 6/8 Komposan, Zornotzan Olalde eta Peñagarikanok. Lesakan Agurra kantatzeko erabili zuten Peñagarikanok doinu hau.

2. Aitolak, Aramion eta Zornotzan, doinu beru erabili zuten Agurra kantatzeko, baina zortzioko (5/8) komposarekin, hala kantatuz:

B. Hiruko erritmokoak

3. Ofizioak binaka kantatzeko doinu hau erabili zuten Zornotzan Lertxundi-Peñagarikanok, Mañu-korta-Mendiburuk, Aurre-Otañok eta Agirre-Aitolak, eta Azkoitian Murua-Lasak. Markinan Kartzelako gaia kantatzeko Mendizabalek erabili zuten.

4. Ofizioak binaka kantatzeko doinu hau erabili zuten Zornotzan Telleria-Enbeitak:

5. Abel Enbeitak soilik kantatu zuten doinu hau Markinan Agurra jartzeko:

C. Zortzioko erritmokoak

6. Etxeberriak Hendain Agurra kantatzeko erabili zuten doinu hau, gero Azkoitian ofizioetan erabili zuten Alkat-Sarduk:

7. Hamarreko txikiaren sail hau bukatzeko, hara hemen nola kantatu zuten Azkoitian Alkatetek azken agurra:

José Antonio ARANA MARTIJA

Los tipos de estrofas hasta ahora

estudiados, el "cortijo mayor, no ha que compararse con los bertsolaris en un momento escrito, no nos llevan más allá del año de 1498. Como se cita a Nuestra Señora de Arrate en la saca anual de la feria del común para el vecindario eibarés. La imagen de la Virgen es de estilo gótico, de primeros del siglo XIV. Seguramente José A. Lizarralde, Y. la estructura arquitectónica del templo del templo, con planta polygonal y contrafuertes en ángulos angulares, también viene a ser gótica, probablemente contemporánea a la imagen.

Pero hay otros tipos de doinuak, esaterako, berisomolde berezi hauek behartuak direnean edo gai eta neurri libreetan bertsolariak trebetasuna adierazi nahi duenean. Halako bat da hamarreko txikia: hamarrekoa hamar berisomolde edo pentagrama bete behar direlako, eta txikia, zortzioko txikiak bezala, 7-6 silabadunak direlako berisomoldeko.

En cuanto a la mitología, como el monio escrito, no nos llevan más allá del año de 1498. Como se cita a Nuestra Señora de Arrate en la saca anual de la feria del común para el vecindario eibarés. La imagen de la Virgen es de estilo gótico, de primeros del siglo XIV. Seguramente José A. Lizarralde, Y. la estructura arquitectónica del templo del templo, con planta polygonal y contrafuertes en ángulos angulares, también viene a ser gótica, probablemente contemporánea a la imagen.